

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/53/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615208359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615208359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. X., nar. XX. R. XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17, 905 01 Senica, matky: Ing. G. U., nar. X. F. XXXX, bytom L. O. XXXX/XX, F. a otca U. X., nar. XX. U. XXXX, bytom F. XXXX/XX, Z., o zvýšenie výživného a úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Senica z 2. novembra 2015, č. k. 1P 81/2015-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zvýšil výživné otca na maloletú X. X., nar. XX. R. XXXX, zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne od 24. septembra 2015, II. nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 24. septembra 2015 do 31. októbra 2015 v sume 37,- eur uložil otcovi zaplatiť matke do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, III. upravil styk otca s maloletou X. tak, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletou každý nepárny víkend od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., každoročne počas letných prázdnin od 16. júla od 9.00 hod. do 30. júla do 17.00 hod. a od 16. augusta od 9.00 hod. do 30. augusta do 17.00 hod., každý párný rok počas veľkonočných sviatkov od štvrtka od 17.00 hod. do pondelka do 17.00 hod., a každý nepárny rok počas vianočných sviatkov od 23. decembra od 17.00 hod. do 27. decembra do 17.00 hod. s tým, že matka alebo ňou písomne poverená osoba je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať ho v určenom čase otcovi v mieste bydliska matky, a otec je povinný dieťa vrátiť riadne a včas matke alebo ňou písomne poverenej osobe v mieste bydliska matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, IV. rozhodol, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Senica z 28. novembra 2012, č. k. 11P/105/2012-26 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a v časti úpravy výkonu styku otca s maloletým dieťaťom a V. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ust. § 24 ods. 4, § 25 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a ods. 3 ZoR (zákon č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne majú z vykonaného dokazovania za preukázané a nesporné, že od poslednej úpravy v rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu došlo k podstatnej zmene v pomeroch na strane oboch rodičov prejavujúcej sa najmä v náraste ich príjmu zo zamestnania a to u matky o sumu 339,53 eur na sumu 1.179,99 eur mesačne a u otca o sumu 213,41 eur na sumu 1.143,65 eur mesačne, pričom obaja bývajú v podnájmoch, matka sama, otec so svojou priateľkou s ktorou v januári 2016 očakávajú narodenie spoločného dieťaťa, v ktorej súvislosti potom konštatoval, že so zvýšenými príjmami sa primerane zvýšila aj ich životná úroveň, ktorá je u oboch rodičov v súčasnosti

na približne rovnakej úrovni. V prípade maloletého dieťaťa videl podstatnú zmenu v pomeroch z dôvodu, že toto začalo od septembra 2015 navštevovať 1. ročník základnej školy v dôsledku čoho došlo aj k zvýšeniu jeho odôvodnených potrieb a to najmä nákladov potrebných na zakúpenie školských pomôcok, oblečenia ako aj výdavkov spojených s plateným príspevkov a poplatkov v škole a výdavkov na záujmové aktivity dieťaťa a dospel k záveru, že vzhľadom na takúto zmenu v pomeroch je potrebné zmeniť skoršie rozhodnutie upravujúce rozsah vyživovacej povinnosti otca voči mal. X. zvýšením výživného zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne teda tak, aby výživné zodpovedalo zvýšeným nákladom na maloletú (napr. stravné 20,- eur mesačne, poplatok za školský klub 8,- eur mesačne, výučba angličtiny 17,- eur atď.) a korešpondovalo aj so zvýšením príjmov na strane otca dieťaťa. Takto zvýšené výživné potom zaviazal otca platiť od podania návrhu matky na zvýšenie výživného, teda od 24. septembra 2015, pričom nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 24. septembra 2015 do 31. októbra 2015 v sume 37,- eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prípade úpravy styku otca s maloletou ďalej dôvodil, že mal za preukázané, že na tejto zmene sa rodičia i kolízny opatrovník maloletého dieťaťa zhodli, okrem mesiaca august, keď styk otca s maloletou upravil v súlade s požiadavkou matky napriek nesúhlasu otca majúca za preukázané, že obaja rodičia sú pracovne činní na rovnakom pracovisku a majú vzhľadom na určené pracovisko rovnako obmedzené možnosti na starostlivosť o dieťa počas letných prázdnin a tak bolo dôvodným, aby bola starostlivosť o dieťa v letnom období medzi rodičov rozdelená rovnomerne t.j., aby sa o dieťa osobne staral každý z nich 2 týždne počas mesiaca júl a 2 týždne počas mesiaca august s tým, že ich povinnosťou bude svoje záležitosti si zariadiť tak, aby sa o dcéru v určenom období letných prázdnin vedeli postarať. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení), keďže v danom prípade išlo o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu matky na zvýšenie výživného a zmenu úpravy styku otca s dieťaťom vypustením úpravy styku otca s maloletou počas letných prázdnin v období od 16. augusta do 30. augusta dôvodiac, že súd prvého stupňa pri určení výšky výživného nezohľadnil jeho povinnosti voči tehotnej priateľke a narodiť sa majúcejmu dieťaťu, jeho náklady na dochádzku do práce z Trenčína, neprihliadol na zmenu príjmov obidvoch rodičov a to najmä na výrazný nárast v príjmoch na strane matky a pri úprave styku otca s dieťaťom neprihliadol na skutočnosť, že v predmetnom období, vzhľadom na svoje pracovné povinnosti, nie je schopný zabezpečiť starostlivosť o maloletú, ako aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletej, ktorý taktiež neodporučil súdu takúto zmenu vykonať.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v časti zvýšenia výživného zo strany otca ako vecne správny potvrdiť, pričom inak sa pridržiaval svojich predchádzajúcich vyjadrení. Úpravu styku otca počas letných prázdnin napriek jeho nesúhlasu považoval za nesprávnu z dôvodu, že ak by sa takto upravený styk nerealizoval, prichádzalo by ku konfliktným situáciám, psychickým traumám, pred ktorým je potrebné dieťa chrániť.

Matka maloletej vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Zvýšené výživné na maloletú považovala za adekvátne ku zmene v pomeroch na strane maloletej, ako aj na strane oboch jej rodičov a širšiu úpravu styku otca s dieťaťom za dieťaťu prospešnú, umožňujúcu vytvoriť vyvážený vzťah dieťaťa k obojmu rodičom.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je dôvodné ho v celom rozsahu potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 23. februára 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod spis. zn. 1P 81/2015 je zvýšenie výživného zo strany otca na mal. X. X., nar. XX. R. XXXX a na zmenu úpravy styku otca s maloletou. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol

zmenený rozsudok Okresného súdu Senica z 28. novembra 2012 v časti určenia rozsahu vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa a to zvýšením výživného zo sumy 150,- eur mesačne na 180,- eur mesačne od 24. septembra 2015 a v časti úpravy výkonu styku otca s dieťaťom jeho rozšírením a to aj o obdobie každoročne od 16. augusta od 9.00 hod. do 30. augusta do 17.00 hod.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Správnym bol v prvom rade jeho záver o tom, že od poslednej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči mal. X. došlo k podstatnej zmene pomerov či už na strane maloletej, ktorá je staršia o 3 roky, od septembra 2015 navštevuje 1. ročník základnej školy, v dôsledku čoho došlo k zvýšeniu výdavkov matky potrebných na uspokojovanie jej osobných potrieb a to najmä nákladov na zakúpenie oblečenia, školských pomôcok, platenie rôznych príspevkov a poplatkov v škole ako aj výdavky na úhradu nákladov vynakladaných v súvislosti so záujmovými aktivitami dieťaťa (ako sú napr. poplatky na školský klub v sume 8,- eur mesačne, výučbu angličtiny v sume 17,- eur mesačne a pod.) ako aj na strane jej rodičov, ktorým od poslednej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti vzrástli príjmy zo zamestnania a to u matky o 339,53 eur a u otca o 213,41 eur, pričom obaja rodičia bývajú v podnájmoch, matka sama s dieťaťom, otec so svojou priateľkou, s ktorou v čase rozhodovania súdu prvého stupňa očakával narodenie spoločného dieťaťa, ktoré zmeny vyústili v potrebu zmeny pôvodného rozhodnutia súdu ktorým bolo určené výživné na mal. X. zo strany jej otca a to v súlade s ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k mal. X. správne prihliadol (súd prvého stupňa) na nárast výdavkov oboch rodičov potrebných na uspokojovanie ich osobných potrieb podmienený celkovým nárastom ich životných nákladov za sledované obdobie, zohľadnil skutočnosť, že matka maloletej sa o mal. X. stará sama, pričom otec bude starostlivosť o novonarodené dieťa zabezpečovať spolu so svojou priateľkou, a tak riadne posúdil možnosti a schopnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletej ako aj jej odôvodnené osobné potreby a v súlade s ustálenou súdnou praxou určil výživné zo strany otca v rozsahu nevyhnutnom na krytie nákladov potrebných na uspokojovanie osobných potrieb maloletej. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu (čo by v prejednávanej veci pri predpokladanom výživnom vzhľadom na vek dieťaťa v rozsahu 20% predstavovalo výživné vo výške 228,73 eur mesačne), pričom však v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočne odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa. V tejto súvislosti potom odvolací súd dodáva, že „výživou“ dieťaťa na ktorú obidvaja rodičia prispievajú sa pritom rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa, nevynímajúc aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb. Súd prvého stupňa potom správne zvýšil výživné zo strany otca na mal. X. z doterajších 150,- eur mesačne (ktorá suma už nezodpovedala možnostiam a schopnostiam rodičov a najmä odôvodneným potrebám maloletej a naplneniu jej práva podieľať sa na životnej úrovni jej rodičov) na sumu 180,- eur mesačne a to od 24. septembra 2015, kedy matka podala návrh na výšenie výživného a maloletá začala navštevovať 1. ročník základnej školy (od septembra 2015), v dôsledku čoho bolo možné konštatovať jednoznačný nárast výdavkov spojených s uspokojovaním jej osobných potrieb. Správnym bolo aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o nedoplatku otca na zročnom výživnom za obdobie od účinnosti úpravy do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý vzhľadom na jeho výšku (37,- eur) správne v súlade s ust. § 160 O.s.p. uložil otcovi zaplatiť k rukám matky so troch dní od právoplatnosti rozsudku, zohľadniac výšku dlhu ako aj platobnú schopnosť otca maloletej. V súlade s oprávnenými záujmami maloletej bolo aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o rozšírení styku otca s maloletou aj na mesiac august v rozsahu 2 týždňov (zohľadňujúce nielen práva ale aj povinnosti oboch rodičov podieľať sa na výchove svojich detí), nakoľko takýto postup súdu napĺňa spoločnosťou preferovaný záujem maloletého dieťaťa na prehlbovaní jeho citových väzieb k obojmu rodičom a u mal. X. vzhľadom na skutočnosť, že je v prevažnej miere vychovávaná len matkou umožní osvojiť si a spoznať aj mužský vzor správania sa a postavenie otca v rodine.

V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa taktiež dostatočným spôsobom vypořiadal s námietkami uplatnenými otcom dieťaťa a vzhľadom na to, že otec dieťaťa ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.